

дата. Това оржие служило за отбрана, нападение, за копане, за сѣчене и пр.

Най-старитѣ медни предмети били правени просто чрезъ коване и затова тѣ сж груби. По-после човѣкъ научава способа да ги *отлива*. Какъ? Да кажемъ, че иска да си приготви една кирко-мотика (обр. 5 Б.). Той ще я направи най-напредъ отъ дърво или воскъ. Следъ това, така приготвената брадва отъ горивъ материалъ покрива съ дебелъ пластъ глина и остава да изсъхне. Когато глинената покривка изсъхне, пробива върху нея на удобно мѣсто дупка и я поставя въ огъня. Дървото или восъка изгарятъ. Тогава съ помощта на клечка изчиства калъпа и въ дупката налива разстопена медъ. Последната ще изпълни калъпа и ще приеме формата на изработената отъ дърво или воскъ кирко-мотика. По този начинъ отъ единъ калъпъ ще се отлѣе само единъ предметъ. Съ тѣзи първи опити човѣкъ поставя началото на *металургията* (металната индустрия). Отъ тукъ нататкъ той прави нови крачки напредъ. Вмѣсто да прави калъпа отъ глина и да го троши следъ отливането на предмета, приготвя го отъ две половини отъ глина или камъкъ. Сега вече отъ единъ и сжщи калъпъ той можелъ да отлива повече еднообразни предмети, едни отъ които ще останатъ за лична употреба, а другитѣ за търговски цели.

До известно време материалъ за меднитѣ предмети служела самородната медъ. Но такава не се срѣща навсѣкжде. Ето защо, оржидия отъ самородна медъ не на всѣко мѣсто сж могли да се изработватъ. У насъ напр. самородиста медъ се срѣща много рѣдко и въ малки количества, затова не може да се мисли, че началото на металургията е била поставена много отдавна. Меднитѣ оржидия, които у насъ, както казахме и по-рано, се срѣщатъ рѣдко, сж пренесени отъ други мѣста, благодарение на обмѣнната търговия.